

Nemški list o potujčevanju Slovencev

Nacistički časopis "Das Reich," ki izhaja v Gracju, je priobčil daljšo razpravo o potujčevanju slovenskega življa na Štajerskem, iz katere navajamo sledeče:

"... Zda si pa naša spodnja dežela spet nadeva nemško lice. Vsa krajevna imena so postala spet nemška. Kjer so še v avstrijskih časih trpeli slovensko zveče označbe krajev, so jih zdaj nadomestili z domačimi imeni, ki so jih poprej strokovnjaki izbrali in odobrili. Vseposvodi najdetje tudi nemške napise na trgovinah in tvrdkah. Otroci se še nemščine v šolah v govoru in pisavi..."

"... Zbiranje za zimsko pomoč, ki se je vršilo 25. in 26. oktobra je bilo prava manifestacija nemškega narodnega socializma. Kjer je še kaj predsodkov, jih je bilo treba odstraniti z izredno zavezanostjo. Pri štajerskih se seveda še vedno pozna jugoslovanska propaganda. Ta propaganda je kajpada poiskuje..."

Deset norveških ladij je hotelo uteči, petim se je uspelo

Stockholm. — Deset norveških ladij, ki so se nahajale na severnem odkoru, je hotelo uteči proti Angliji zadnji teden. Dve sta bili torpedirani in sta se potopili tri miľe od obale. Tretja ladja je bila poškodovana in dve sta se vrnili nazaj v švedsko pristanišče Goteborg. Ostalih pet je uspelo srečno doseči odprto morje.

Ladje so napadli Nemci, ki kontrolirajo morje ožino Kattegat med švedsko in Dansko.

Na Norveškem so zaprli 1000 učiteljev

Stockholm. (ONA). — Poročila iz Norveške javljajo, da je bilo nad 1.000 učiteljev in profesorov konfiniranih v Grini. Oblastni uradi so jih hoteli prisiliti, da se vrnejo v domovino, kar so zavrnili. Vsi so bili poslani v koncentracijsko taborišče Manzanar. Vsi se bodo morali peljati z vlakom, privatna selitev ne bo dovoljena.

Sv. maše in blagoslovljenje jedil v naših cerkvah

Sporod blagoslovljenja jedil na veliko soboto in spored sv. maše na velikonočno nedeljo v naših cerkvah:
SV. KRISTINA: — blagoslovljenje jedil: 1, 3, 5 in 7. Maše v nedeljo: ob 5 (vstajenje), 7, 8:30, 9:45, 11.
SV. LOVRENC: — blagoslovljenje jedil: ob dveh pri Zornovih v Brooklynu in pri Krogličevih v Randall; ob 2:30 v Maple Heights v SND ter pri Bizjakovih na Vineyard, v domači cerkvi ob 3 in 7:15. Maše v nedeljo: 4:30 (vstajenje), 6, 7:30, 9, 11:15. Za družstva ob desetih.
SV. VNEŠNJE: — blagoslovljenje jedil: v domači cerkvi ob 3 in 7:30; v Turkovi dvorani ob 2:30. Maše: 4:30 (vstajenje), 6:30, 8, 9, 10, 11:30, 12:30.
SV. PAVEL: — blagoslovljenje jedil ob 2, 6 in 7. Maše: 4 (vstajenje), 6, 7, 8:30, 10, 11:30.
SV. PAVEL na 40. cesti blagoslovljenje jedil ob 3 in 7:30. Maše: ob 6:30 (vstajenje), 8, 10, 11:30.

KRALJ PETER KUPIL BOMBO ZA NEMCE

Washington. — Jugoslovanski kralj Peter je kupil 500 funtov nemške bombe, na katero je prilepil napis: "To je prva bomba za Belgrad, toda upamo, da jih bo še mnogo več." Nemška propaganda je to izrabila in zavpila, da je kralj kupil bombo, ki naj bi jo vrže na Belgrad. Poslanik je zadevo pojasnil in po-

vedal, da je kralj kupil to bombo z namenom, naj se vrže nekje v Nemčiji, kot povračilo za škodo, ki so jo Nemci napravili z bombami v Belgradu.

Angleška zračna sila je kralju objavila, da mu bo naznanila kdaj in kje je bila vržena ta bomba za osvetlo Belgrada.

Iz San Diego, Cal., bodo izselili prav vse Japonce

San Francisco. — Iz mesta San Diego, Cal., bodo morali oditi vsi Japonci, pa naj bodo to državljani ali ne. Iz San Franciscosa bodo pa izselili najmanj 1.000 Japoncev in tudi tujci, če se ne bo gledalo na to, če so ameriški državljani ali ne.

Selitev bo izvedena od 2. do 8. aprila. Vse bodo poslali v konfinacijsko taborišče Manzanar. Vsi se bodo morali peljati z vlakom, privatna selitev ne bo dovoljena.

Japonec prijet ker je imel strup

Honolulu. — Japonec Yamagida, star 42 let, ki je bival na Havajih 25 let, je bil obsojen na pet let ječe in \$5.000 globe, ker so našli pri njem načrte ameriških utrdb. Pri njem so našli tudi arzenika za 50 funtov.

Trgovina bo zaprta

Obe Gornikovi trgovini, na St. Clair Ave. in na 185. cesti bosta danes od poldne do treh zaprti.

Urad za vojno produkcijo je ustavil prodajo bicikljev za odrasle

Washington. — Sinoči ob 11:59 je stopila v veljavo odredba urada za vojno produkcijo, ki prepoveduje vsako prodajo novih bicikljev odraslim osebam. Vzrok je, ker so začeli ljudje kupovati bicikle, da jih bodo imeli na razpolago ob času, ko bodo kolesa pri njih avtih izrabljena.

Urad za vojno produkcijo pravi, da bodo imeli odslej prednost za nakup bicikljev delavci, ki delajo pri vojni industriji. Tudi, če je kdo bicikel že naročil in ga plačal, ga zdaj ne more dobiti, dokler jih ne bodo začeli dajati po prednostih.

Pod to odredbo spadajo bicikli, ki so narejeni za odrasle osebe, to je oni, ki merijo od zobnega kolesa do sedla več kot 19 palcev. Zadnje čase so ljudje kupovali toliko bicikljev, da jih je prav malo še v zalogi.

Če bo šlo vse po sreči, bomo imeli umetni kavčug pred koncem 1943

Washington. — Pred koncem drugega leta, če ne pride kaj vmes, bo obratovala nova ameriška industrija s polno paro, ki bo producirala do 700.000 ton umetnega kavčuga na leto. Tako zagotavlja trgovski tajnik Jesse Jones.

Jones je povedal kongresu, da je napravljena s 25 različnimi družbami pogodba, da prično z izdelavo umetnega kavčuga. Toda to naj ne daje poguma lastnikom avtomobilov, da bodo kmalu dobili lahko nova kolesa, ker vzelo bo še mesece in mesece, predno bo dovolj umetnega kavčuga v produkciji.

Oljne in kemične tovare bodo najprej izgotovile potrebni material, a tovare za izdelavo kavčuga bodo iz tega materiala izgotavljale končne produkte, avtna kolesa in drugo.

Ohijske čete se nahajajo v Avstraliji

Washington, D. C. Vojni oddelek naznanja, da služijo ob generalom MacArthurjem ohijske čete. Vojni oddelek naznanja, da so v Avstraliji ameriški vojniki iz 22 držav naše Unije, največ iz države Pennsilvanije. Katere ohijske edinice so v Avstraliji je pa vojska tajnost.

Vse razsvetljene napise bo treba ugasniti o polnoči

Mestna zbornica je obvestila urad civilne obrambe v tem okraju, da bo prihodnji četrted sprejela postavbo, po kateri bodo morale biti ugasnjene po polnoči vse luči pri napisih ali izlozbenih oknih. Ta postavba naj bi stopila v veljavo 19. maja. Lastnik takega napisa ali izlozbenega okna je za to odgovoren.

Slovenski radio program

Na slovenskem radio programu na velikonočno nedeljo bo pel baritonist Louis Grdina in sicer sledeče pesmi: Goreči ogenj; Zveličar naš je vstal; Na lipici zeleni. Program je na postaji WGAR od 1.00 do 1:30.

K molitvi

Članice podružnice št. 15 SZZ so prošene, da se zberejo nocoj ob osmih k molitvi za pokojno sestro Marijo Ribarič, v soboto naj se pa udeležijo pogreba.

Eden na največjih zračnih napadov nemške zračne sile na angleško otočje

London, 2. aprila. — Val za valom nemških bombnikov je prihrumel nocoj na angleško otočje in bombe so ubijale in uničevale na južnovzhodni angleški obali na debelo. Kar je ta vojna niso bili ti kraji še tako prizadeti od nemških napadov kot nocoj.

Napad ni trajal dolgo, toda je bil pa toliko bolj učinkovit. Bombniki so prihrumeli v svetli mesečni noči, spustili bombe in naglo odleteli nazaj preko Rokavskega preliva, da prineso zopet nove bombe.

Pa tudi angleški letalci niso držali križem rok. Že drugo noč so bombardirali tovare v Poissy, osem milj od Pariza, kjer so njih bombe povzročile mnogo škode.

Kadar pišete vojakom, naredite natančen naslov

Vojaške oblasti naznanjajo, da se vrši redna poštna zveza do ameriških vojakov, ki so v Avstraliji ali kje drugje. Toda, kadar pišete vojakom, pazite, da bo na kuverti njegov natančen naslov, njegova šarža, stotinja in polk. Na kuverti ali na zavitku, ki ga pošljete, ne pozahajte napisati svoj natančen naslov.

Pomniti je pa treba, da je cenzura za pisma na obe strani, to se pravi, za ona, ki jih pošljete vojakom, kot za ona, ki jih oni pošlje domov. Najboljše je, da pišete samo na eno stran papirja, ker cenzor izreže tiste vrstice, ki jih cenzura ne dovoli.

V Berlinu trdijo, da bodo Japonci napadli Sibirijo

Stockholm. — V Berlinu se splošno trdi, da bo Japonska napadla Rusijo v Sibiriji, čeprav obstoji med obema državama nevtralna pogodba. Nemci trdijo, da bi Japonska napadla Sibirijo brez posebnih težav, ker je Rusija baje vzela iz Sibirije do 75% svoje oborožene sile.

Do nedavnega so v Berlinu trdili, da Nemčija ne potrebuje pomoči Japoncev, toda vedni silnejši napadi ruske armade, so primorali Hitlerja, da je začel pritiskati na Japonsko, naj napade Ruso za hrbtom in tako olajša Nemcem delo na vzhodni fronti.

Nizozemcem so zaprli tobacne tovarne

Bern, Švica. — Nemške oblasti so zaprle na Nizozemskem 165 tobacnih tovarov. Nemci jih dolžijo, da so prodajale tobak domačinom naskrivaj.

Na farme odhajata

Mr. in Mrs. Anton Slapnik, ki sta bivala 21 let na 14305 Jenne Ave. se ta teden selita na svojo farmo na Dayton Rd., Madison, O., kjer bo njun bodoči dom. Želimo jima mnogo uspeha, sreče in zdravja.

Jugoslovanka je porodila otroka 9 ur potem, ko je odšla s torpedirane ladje

Anglija je dala Crippsu polno moč za pogajanja v Indiji

New Delhi, Indija. — Angleški vojni kabinet je pooblastil ministra Crippsa, da ima polno moč v pogajanjih z Indci in da lahko pristane na njih zahteve, kakor se mu vidi in zdi prav. Dozdaj se je Cripps pogajal z Indci na podlagi zahtev, ki jih je stavila Anglija. Indci teh zahtev niso sprejeli in so stavili svoje pogoje. Ker Cripps ni imel pravice odločevati, ker ni vedel, koliko sme popustiti, je dobil zdaj popolnoma proste roke in gre tako daleč, kakor sam hoče.

Indci zahtevajo popolno samostojnost po vojni, toda hočejo imeti zdaj pri obrambi vso besedo. Anglija jim je samostojnost obljubila, toda je hotela obdržati za časa vojne kontrolo nad indsko bojno silo.

V tem so se pa približali Japonci že na 75 milj do meje Indije v Burmi.

Angleške ladje in letala prežijo na nemško bojno ladjo Tirpitz

London. — Angleška bojna letala so na pažnji in angleške bojne ladje so na preži, da udarijo po nemškem pomorskem orjaku, bojni ladji Tirpitz, ki že tri tedne ždi v zalivu pri Trondheimu na norveški obali in se ne upa ven.

Ladjo zakrivajo v zalivu pečine, da se ji angleška letala ne morejo približati. Zato morajo čakati, da pride ven na morje. Čeprav so angleške bojne ladje potrebne drugje, pa so namenjene čakati na Tirpitz in jo poslati na dno morja, čim se prikaže iz zaliva.

Nemški vojniki na Češkem so se uprli

London. — Češki krogi so dobili poročila iz Češke, da so se uprli nemški vojniki, ki so v garniziji v Pardubicah. Revoltirali so proti svojim častnikom in zaradi slabe hrane. Dospelo so nemške udarne čete, da napravijo red in prišlo je do spopada, v katerem so bili ubiti štiri vojniki. Aretirali so 60 vojakov.

VSEH 11 OTROK SLUŽI DOMOVINI

London. — Menry Tottle in njegova žena je najponosnejši par v Angliji, ker vseh njihuj enajst otrok, deset sinov in ena hči, služi domovini. Šest sinov je v armadi, trije so pri letalcih, eden je pri mornarici. Edina hči pa dela v municijski tovarni.

Četrta obletnica

V nedeljo ob sedmih bo darovala sv. maša v cerkvi sv. Kristine za pokojno Frances Ban v spomin 4. obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

V bolnišnici

John Doljak iz 1404 E. 45. St. se nahaja v St. Alexis bolnišnici, soba št. 220 in ne v St. Lukes bolnišnici, kot prvotno poročano.

28 let stara mati je prebila z novorojenčkom 40 ur v odprtem čolnu, predno jo je pobrala ameriška ladja. 30 oseb s torpedirane ladje pogrešajo.

Norfolk, Va., 2. aprila. — Štiri dni star Jugoslovaneček je danes veselo brcal in ni kazal prav nobenih posledic, čeprav je bil rojen v odprtem čolnu nekje na Atlantiku. "Saj ni bilo nazadnje tako hudo," je rekla otrokova mati, 28 let stara Desanka Mohorovičić. Skoro brez pomoči je odšla na suho z rešilne ladje, a nagega dojenčka je nesel nek mornar.

Mrs. Mohorovičić je bila na potu v Zed. države k svojemu možu, ki je uslužben pri jugoslovanskem konzulatu v New Yorku. Ž njo je bila njena dve leti stara hčerka Visna. Njih mali parnik je bil torpediran od nemške podmornice; 40 ur je prebila mlada mati z 86 drugimi osebami v odprtem čolnu na morju, predno jih je pobrala neka ameriška ladja. Od 122 potnikov in posadke jih pogrešajo 30; med njimi generala Djoukanovića.

Trije možje posadke, ki so ostali na krovu do zadnjega in streljali na podmornico, so mrtvi. Možno je, da so pogrešani na kaki drugi ladji, ki še ni dospela v pristanišče. Rešeni trdijo, da so mornarji potopili podmornico.

Kapitan je odredil že prej, da bo šel v slučaju napada v čoln z Mrs. Mohorovičić zdravnik, ker je žena vsak čas pričakovala poroda. Ko je torpedo zadela ladjo v nedeljo malo pred poldnem, je šla Mrs. Mohorovičić s svojo hčerka, dvema drugima ženskama, dr. Conleym iz Brooklyna in 17 drugimi potniki in mornarji v čoln. Dr. Conley je pri tem pabel v čoln in si zlomil dvoje rebel.

Doktor je imel s seboj najpotrebnejše za slučaj poroda. Morje je bilo viharno. Valove je gnalo visoko in voda je neprestano pljuskala v čoln. V času, ko je žena začutila porodno bolečino, je bil čoln skoro poln vode. Vsi so sedeli ali ležali v vodi.

Mornar Leroy Tate pripoveduje: "Mrs. Mohorovičić je bila bosa. Dasiravno so jo napačale bolečine že več ur, se je držala izredno hrabro. Z nobeno besedo ni tožila in storila je vse mogoče, da bi zdravniku olajšala delo. Napeli smo kos platna, da je bila žena za njim sama s zdravnikom."

V čolnu ni bilo nobene obleke za novorojenčka in mati ga je grela in varovala pred močo s tem, da ga je zavila v svojo obleko. Kmalu po porodu je mlada mati povedala sopotnikom, da bo nosil novorojenček ime

Pogreb Marije Ribarič

V soboto ob desetih se bo vršil pogreb pokojne Marije Ribarič iz pogrebnega zavoda Louis Ferfolia, 9116 Union Ave. v cerkev sv. Lovrenca.

Iz bolnišnice

Adolph Mačecol, 1152 E. 61. St. se je vrnil iz bolnišnice in se nahaja zdaj doma pod zdravniško oskrbo. Prijatelji ga lahko obiščejo.

SITNOSTI ZA AVSTRALSKA DEKLETA, KI BODO POROČILA NAŠE VOJAKE

Melbourne, Avstralija. — Avstralski premier Forde je povedal o sitnostih, ki jih bodo imela avstralska dekleta, ki bodo poročila ameriške vojake, zlasti kar se tiče državljanstva. Sodi se, da se je že mnogo ameriških vojakov poročilo z Avstralkami, mnogi naskrivaj.

Premier Forde pravi, da Avstralska, ki poroči inozemca, ne izgubi avtomatično angleškega državljanstva. Ako bo hotela po vojni spremljati svojega ameriškega moža v Ameriko, se bo morala podvreči vsem naselniškim odredbam. In če bo pripuščena v Zed. države, bo morala čakati eno leto, predno bo mogla zaprositi za ameriško državljanstvo.

Edina ugodnost za Avstralko, ki se omože z Amerikanci je ta, da bodo dobivale po ameriških postavah polno pokojnino za svojih možem. Posvetne oblasti niso še ničesar storile proti tem porokam, dočim so cerkvene oblasti zelo proti.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

Na Ameriko in Kanado na leto \$3.00. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evrono, celo leto \$7.00. Posamezna številka 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. European subscription, \$7.00 per year. Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 78 Fri., April 3, 1942

Newburške novice

Veliki teden, Holy Week, Karwoche, Hebdomas sancta. Tako se kliče ta teden v raznih jezikih in vsi nam kažejo, da je nekaj izrednega v tem tednu. Prav za res je to "sveti teden," kot ga nazivamo v latinščini, ali pa "Veliki teden," kot pravimo Slovenci. To je teden, kateri nas spominja, ali spominjati bi nas moral na višek ljubezni, kajti "večje ljubevni nima nikdo, kakor da kdo da svoje življenje za svoje prijatelje."

Kralj Peter je govoril!

Na 27. marca, ob prvi obletnici, ko je Jugoslavija pokazala zobe Hitlerju in si izbrala raje tudi smrt, kot sužnost, je poslal jugoslovanski kralj Peter po londonskem radiju jugoslovanskemu narodu besede, s katerimi je klical narode k vztrajnosti v skupni borbi proti sovragu — osišču.

Zares lepo je govoril in krepke besede je rabil. Vsa čast onemu, ki je kralju ta govor spisal!

Kot rečeno, govor je poln bodrilnih besed, ki pa jih, mislimo, naši jugoslovanski narodi ne potrebujejo, kajti smatramo, da ga ni danes našega človeka, ne tukaj ne v stari domovini, ki ni pripravljena storiti vse in žrtvovati vse, da bo domovina zopet svobodna in sovražnik premagan.

Kar v govoru manjka, po našem mnenju, je nekaj več jasnosti glede bodoče Jugoslavije. Vse drugače bi bilo, če bi bil kralj v ta svoj govor vključil tudi nekaj bodrilnih besed za naše zaslužnjene Primorce in Korošce. Tudi ti pričakujejo odrešitve, tudi ti pričakujejo združitve po tej vojni s svojimi brati in sestrami v Jugoslaviji.

Pa ni nobene besede glede njih bodočega statusa. To je, kar nam, ameriškim Slovincem dela skrbi, kajti mi si ne moremo predstavljati bodoče Jugoslavije brez Primorske in Koroške.

Nekateri pravijo in morda je to tudi v načrtu jugoslovanske vlade v Londonu, da se bo to vprašanje rešilo po vojni, morda na mirovni konferenci. Mi se absolutno na noben način ne strinjamo s tem. Pogledimo samo nekoliko okrog sebe in videli bomo, da si tudi drugi narodi hite dobivati garancij za bodoče meje zdaj in ne čakajo na konec vojne.

Med Čehi in Slovaki se vrše pogajanja za bodoči status Čehoslovaške zdaj. Premier Poljske, general Sikorski, je prišel v Washington, da dobi garancije za bodoče meje Poljske zdaj in ne šele po vojni. Med Indijo in Anglijo se vrše pogajanja glede usode Indije zdaj in ne šele po vojni.

Tako, mislimo, bi moralo biti tudi glede bodočega statusa Slovencev, Hrvatov in Srbov v bodoči Jugoslaviji. Zdaj, ne šele po vojni, bi morali Slovenci imeti črno na belem, kakšen bo ustroj njih dežele; zdaj, ne šele po vojni, bi morali Hrvati vedeti o svojem statusu v novi Jugoslaviji. Zdaj, ne šele po vojni, bi morali vedeti mi, ameriški Slovenci, če je definitivno sklenjeno, da bo naša Reka, da bo naš Trst, da bo naša Gorica, da bo naš Korotan.

Ako se hoče imeti pomoč ameriških Slovencev, moramo dobiti to garancijo. Samo v tem pravcu bomo delali, samo v dosego tega smo pripravljene sodelovati. In če nimamo nikogar, ki bi nam stal v tem boju ob strani, se moramo organizirati in boriti sami, to je vsi ameriški Slovenci.

In če ne bo nikogar, ki bi zastopal želje ameriških Slovencev pri mirovni konferenci, si bomo znali poiskati svoje zastopnike in poslali iz svoje srede svojo misijo in jo poslali v Washington k zeleni mizi.

Naloga ameriških Slovencev je dvojna: pomagati z vso močjo svoji novi domovini v njenem gigantskem boju, stati neomajano za našim velikim predsednikom Rooseveltom, obenem pa govoriti v imenu svoje rojstne domovine, da bo dobila po vojni to, kar je njenega. Domovina ne more govoriti, domovina smo danes mi, ameriška Slovenija.

K tej akciji pozivljamo vse ameriške Slovence, vse, od prvega do zadnjega!

Da se ne pozabi...

Še pred aneksijo so poskušali fašisti v Vodnjanu v južni Istri raznaroditi hrvaško prebivalstvo v Krnici in sosedne vasi, ki so spadale pod občino Vodnjan. V ponovnih slučajih so napadli Hrvate v teh krajih in jih preganjali iz nobenega drugega vzroka, kot ker so govorili med seboj v svojem materinem jeziku. Fašisti so šli celo tako daleč, da so prepovedali ljudstvu pozdravljati svojega župnika, kanonika Čurkoviča v hrvaškem jeziku. Karabinjerji, katerih naloga je bila skrbeti za javni red, so prepovedali prepevati hrvaške pesmi.

Ker se je takem nasilju narod uprl, so fašisti obdolžili kanonika Čurkoviča, da narod hujska. Enako so obdolžili tudi učitelja Brgiča, katerima so fašisti opetovano pošiljali grozilna pisma.

Na 15. marca 1931 je prišla v Krnico večja skupina fašistov z očitnim namenom, da pograbijo kanonika in učitelja in da ju umore. Toda oba sta se pravočasno rešila v bližnji gozd, kjer sta prebila vso noč. Fašisti so pretaknili vse hiše za njima in končno odšli z grozno, da se bodo vrnili in izvršili svoj namen. Odšli so v bližnjo vas Segotiči, kjer so grozili dijaku Antonu Ciliga, ki se je pred fašističnimi banditi pravočasno rešil z begom.

Na 4. aprila so prišli fašisti iz Vodnjana ponovno v Krnico, zdaj še v večjem številu in še bolj oboroženo. Trk, na katerem so se vozili, se je ustavil v vasi Vareški, nedaleč od Krnice. Mala skupina vaških fantov je sedela v gostilni in prepevala hrvaške pesmi, ki so padli po njih fašisti in jih preprepli. V tem so ljudje posvarili ljudi v Krnici, da se bližajo fašisti in ko so se ti približali vasi, so našli preko ceste zapreke, katere so ljudje tje v naglici znesli. Fašisti

z onimi, kateri pravijo, da verujejo v Boga, Kristusovo cerkev pa sovražijo in zaničujejo? Hudo razočaranje čaka vse te.

Da, Kristusovo Vstajenje od mrtvih mora odpreti oči vsem, to je jasen dokaz Njegovega božanstva, to je pečat na vse Njegove besede, vse zapovedi in nauke. Komur jih ne odpre, je ali hudoben, ali pa blazen.

Naši vojaki se oglašajo iz vseh strani. Joe Vadnal je v Fort Eustis, Va., in pravi, da mu ni nič hudega in je vsak dan težji. Anton Habjan je še vedno v Fort Benning, Ga., in želi, da se ga spominjamo pri Noveni. John Vene je zaposlen v Fort Sill, Okla., kjer mora rekrute vaditi. Louis Trattar je v Camp Lee, Va., in pravi, da se bo polagoma privadil vojaške suknje. In Louis Cherne poroča iz New Hampshire, da vozi bombe s trukom od skladišča do bombnikov, kateri patrolirajo vse obrežje na vzhodu. Na kratkem dopustu pa so bili Louis Kokelj, John Blatnik, Lawrence Blatnik in Jerry Vyskocil. Frank Snyder se oglašuje iz San Diego, Cal., dočim je Matt Zakrajšek že daleč tam na zapadu, najbrže v Avstraliji.

Razumemo, da so domači v skrbeh radi svojih sinov, kateri so pri vojaki. Vsekako, pa bi radi, da ne skrbijo preveč. Vojaški stan ni lahak. Tam se je treba zasukati, kakor ura in disciplina ne dovoli, da bi se kdo izgovarjal. Vendar pa je to zelo dobra šola, zlasti za one fante, katerih starši so bili premeški z njimi in kjer so torej sinovi doma delali, kar so hoteli. Takim bo vojaška služba naravnost v veliko korist, ker bodo spoznali, da človek ne more vedno po svoji glavi delati in govoriti. Tisti fantje, ki pridejo naravnost v resne boje, bodo nekaj skušili, kar bodo pozneje radi pripovedovali in bodo ponosni na to in opravičeno tako. Zato bi rekel materam: nikar preveč skrbeti. Poklekajte pred Marijo na "Brezjah" in izročite svoje sinove vsako jutro Nebeški Materi, katera jih bo varovala tudi tam, kjer jih ve ne morete. Zaupajte v Boga in Marijo.

He te vse ta male miši! Kristancičev oče so postali "stari oče," mati pa "stara mama," seveda. Pri August Kristancičevih na Union Ave. pa se veselijo male Magdalence Ane, kateri sta botrovala August Rus in Rose Kristancič. Nje mati je bila Rusova.

Pri Anton Ozimkovih pa se veselo malega Joška, kateri je postal Joseph Ozimek No. III. Tega sta prinesla pa William in Dorothy Ozimek h krstu. In tako imamo zopet priliko podati čestitke mladim atejem in mamicam kakor tudi novim faranom.

Joseph Simčić, eden naših cerkvenih odbornikov, je bil poslan v Charlestown, Ind., kjer dela za vlado kot kemist. Joe si je sam pomagal naprej z večerno šolo in je sedaj v "civil service." Naše čestitke, Joe!

Ali veste, da bomo kmalu slišali prav lep koncert, ki ga prireja St. Lawrence Band? Upam, da bo dvorana polna do zadnjega kotečka, ker fantje zaslužijo to radi njih vzdrževanja godbe, zakar se morajo precej potruditi pri vajah in raznih nastopih. Z godbo se bomo

mogli le toliko časa ponašati, dokler se bodo ljudje splošno odzvali o priliki koncertov in pri drugih javnih nastopih. Come on, boys, show us what you can do on your tooters!"

V gozdu stoji hrast. Mogoče ne zibljejo njegovi vrhovi v zraku in klubujejo vetrovom in burji. Stoletja preidejo in vse se spremeni, le hrast stoji in ostane isti, vedno isti hrast. Enkrat pa tudi hrast pade. Počasi ga začne gnoloba razjedati od znotraj in ko pride do gotove meje in potegne veter, hrast, ki je stoletja kluboval vsem elementom in blisku in streli, se zaziblje in trešči ob tla in obleži.

Tako nekako je z krepkim in zdravim človekom. Tako je bilo tudi z Frank Peskarjem. Prišel je v Ameriko pred petdesetimi leti. Tukaj se je oprijel dela in vse svoje življenje je delal trdo in skrbel za svojo veliko družino, preskrbel jim dom, preskrbel jim hrano, dokler si sami niso mogli služiti svoj kruh, oče je skrbel skozi slabe in dobre čase. Prišle so razne nadloge, prišla je bolezen sem in tja v družini, pa vse je prenesel in videti je bil čil in ni kazal svojih let. Končno pa je bolezen tudi njega vrgla, in padel je hrast, padel je pionir. Eden prvih naseljencev tukaj je legel v svojo zadnjo posteljo, da se spočije od dolgega trudapolnega dela in skrbi. Naj počiva v miru. Ostalim naše sožalje.

Mrs. Milčinovič, katera je bila primorana se podati v bolnišnico v svrhu zelo nevarne operacije, je svoje najtežje dni prestala in se sedaj hitro boljša. Upajmo, da bo prav kmalu zopet doma pri svojih dragih.

Mrs. John Skrl je bila primorana se podati v bolnišnico iskat zdravlja. Upamo, da ga prav kmalu zadobi. Vsem bolnim, katerih je morda nad deset, želimo hitrega povratka nazaj k popolnem zdravju.

Veliko noč imamo pred durmi. Tisti dan začnemo zgodaj z cerkvenimi opravili. Spomin Gospodovega Vstajenja bomo praznovali že o pol petih s procesijo po cerkvi. Temu sledi slovesna maša s kratko pridigo in za tem bodo druge maše ob 6, 7:30, 9, 10 in zadnja pa ob 11:15. Ob 10. se udeležijo društva korporativno in upamo, da ne pojdejo samo zastavonoše v paradi, ampak vsaj nekaj članov od vsakega društva.

Kadar bo Amerika zmagala, se bodo vršile prade vse križem. Večjo zmago praznujemo na Veliko noč, zato naj se nikdo ne sramuje stopiti v vrsto v nedeljo. Čast gre Bogu in kdor bi se Bogu sramoval čast dati, je bojazljivec prve vrste, pa naj bo to kdor hoče. Ne bodite torej leni in nebržni, ne mladi, ne stari, ampak naredite paradno tako, da bo prazniku primerna in Bogu všeč.

Konec je posta in s tem tudi izrednih postnih pobožnosti, naukov in pridig. Father Slapsak je razlagal sv. Obhajilo dočim je Father Baznik govoril o zakramentu sv. zakona. Oba sta se potrudila in tisti, kateri so bili navzoči, bodo imeli nedvomno korist, ker bodo bolje poučeni v teh važnih zadevah. Obema smo dolžni zahvala, katera naj bo tukaj izražena.

Udeležba pri teh postnih pobožnostih in govorih pa ni bila taka, kot bi bila lahko in bi morala biti. Kaj je vzrok temu, ne vem. Najbrže bi se dalo z eno besedo povedati — "mlačnost." Zalostno je to, da ravno isti, kateri bi najbolj potrebovali pouka v tako važnih zadevah, teh ni nikdar navzočih. Z mlačnostjo zelo rado pride do odpada od vere in z odpadom? ? ? "Kdor ne veruje bo pogubljen." Za dušne

ga pastirja so znaki mlačnosti, kot se kažejo dandanes, strah in groza. Misel na preteči konec takih mu ne da miru.

Vesele Velikonočne praznike voščimo vsem našim faranom, prijateljem in znancem, prav posebno pa vsem našim fantom pri vojaki. Za vojake bo posebna maša na Veliko nedeljo zjutraj ob 6. Naj jih Bog živi in ohrani, da se bodo zdravi zopet povrnil domov, kadar enkrat naše nasprotnike dobro naklestijo.

Koncert Glasbene matice

Brez dvoma je velike važnosti za nas vse Slovence v Ameriki, da pustimo goreti luč napredka, katera naj nam svetli v sedanjih temnih dneh. Kot znano in dokazano je petje, slikarstvo, pozevja itd. umetnost, je kultura, katera naj nam bo kot vsakdanji kruh vedno potrebna. Muzika in petje, kot je v zgodovini sveta dokazano, je pomagala raznim narodom k najvišjim idejnim, dušnim odprtim narodom, ki imajo višji občutek za vse kar je lepega.

Da, nam Slovincem ni nikdar manjkalo tega daru. Z vzbujajočo se pomladjo Glasbena matica zopet prihaja med nas, njene znance in prijatelje, ki bomo zopet enkrat imeli priliko odpreti dušo našemu petju. Obljubljamo nam za bodoče opereto in opero. Mislim, da bo ta koncert podan v spomin mladini in ljubezni v različnih novih spevih, kot jih zna opisati samo slovenska duša. Slišali bomo solo-speve, duete, kvartet, sekstet in zbor. Ne samo to, slišali bomo glas ge. Simčić, katera je polna obljub za nas vse in poleg nje drugi kot so: Bele, Plut, Grdina in zbor.

Seveda pa pri tem ne smemo pozabiti našega komponista in učitelja g. Ivan Zorman. Bodimo pa tudi že naprej prepričani, da nam bo Glasbena matica, kakor v preteklosti, tudi sedaj podala nekaj izrednega, kar vsi vemo iz prejšnjih njenih prireditelj. Seveda po koncertu si bomo pa tudi dobro postregli v dobri in veseli družbi in tudi zapeli.

Koncept koncev se bo mo pa menda tudi kaj zavrteli v poskočnih valčkih in veselih polkah, da bomo pozabili vsaj za kratek čas na vse gorje in da se staramo, če se... Naša dolžnost je, da 12. aprila ob 3:30 popoldne zasedemo dvorano Slovenskega narodnega doma na St. Clairju in tako pokažemo svoje sodelovanje z Glasbeno matico, ki deluje v prid slovenske kulture. Vstopnice se dobijo pri vseh pevcih in pevkih Glasbene matice in pri Mrs. Makovec v SND. Torej na svidenje,

Emil Safred.

Če verjamele al' pa ne

Zdaj boste slišali, kako so znale biti naše žene v starem kralju po diplomatsko udarjene, kadar so hotele, in kako so jo znale izpeljati, da se je za vse prazno izšlo.

Torej ko je naša Franca, ali Mica, ali Polona našla svojega moža v neprodinrem tobakovem dimu, se mu je počasi in z blaženim nasmehom na ustih približala. Tako nekako je izgledala v tistem trenutku kot angeljček na božičnem drevescu, potuha, potuhnjena! Da se pa ne bo komu godila krivica, naj kar naravnost in brez ovinkov povem, da jo je mož že zagledal, ko je stopila skozi vrata. Ampak oika je zahtevala, da tega ni izdal z najmanjšo gesto. Mirno je obsedel na stolu in ko je mislil, da je žena že dovolj blizu, da ga bo razločno slišala, je javknil:

"Bonač, še en liter ga prinesi, pa še ne gremo!" Potem je pa pomaknil klobuk na levo uho, dvignil glavo, zamizal (pri nas vsak zamiži, kadar jo udari narej) in začel: "Pa kaj maramo mi, ki smo fantje mladi..." Če si je Franca, ali Mica, ali Polona pri tem mislila: "Glej jo, polkevo staro, kako se sili!" ne vemo, na zunaj se je pa le kazala, kako se ji strašno dobro zdi, ima njen Janez, ali kar je že bilo, še tako dober glas, čeprav smo pribiti resnici na ljubo, da je bil ta glas prav tak, kot bi plenkača zakresala v grčo.

Pa je stopila Franca, ali Mica, ali Polona do moža in mu ukazala: "Domov pojdi!" Povedati moramo, da glas ni bil prav nič ukazujoč, ampak nekako tak, bi hotela reči: Odmakni se nekoliko, da se bom še jaz vesedla in tako je tudi bilo, kajti mož se je ozrl in ko je zagledal zakonsko stvar, je zavpil na moč: "I, kaj si ti! Glej jo, Sem pojdi, pa pij! Kaj bomo motov hodil! Danes je naš dan primaruha. Vina na mizo!"

Do smrti bi se bil mož zavrnil ženi, če bi bil pri njej besedah, ko ga je povabila k mizov, vstal in šel res domov, mislila, da ga je res prišla k domov? Kaj še! Prišla je, da bo enkrat tudi ona malo gostila in enkrat v letu sedla v gostilno za mizo, kar se zgodi samo tedaj, kadar pridejo možje s Hrvaškega.

Razume se, da je to mož tudi dobro vedel, saj se je to poglavlje že zadnjih dvajset ali deset let, odkar hodi s hrvaščino in se bo, dokler bo le mogel, hleti plenkačo. Zato se je bil brž odmaknil na klopi in bil ženo: "Na, pij, pa bomo kruha in prešuta bomo pobili. Danes bom vse jaz plačal. Je denarja ko smeti. Le pošaj!" In je z roko pomešal srebrnimi goldinarji v žepu, se je glasilo kot svetonocna sem vaških zvonov.

Potem so pa pili naprej, se ni prav nikamor mudilo, mu pa še manj. Šele, ko je vino kazati svojo moč in je ta ali oni hrvačar zakinkal mizo, so se začeli odpravljati. Tisti, ki je že videl hrvačarje, ko so se odpravljali iz gostilne, kakšno delo je bilo to, žena spravila moža desetkrat v vrat, pa je šel desetkrat nazaj, je še kaj važnega povedal, ali onemu. Ko sta bila v končno skozi vrata, skozi vrata na cesti, je bila pa le žena, ki je morala močnega resno skoro nesti domov. Spotoma je pripovedoval vse mogoče zimi v šumi, o plenkači, o žgancih in o polirju, ki go mislil oslepariti pri kabiki, pak njega ne bo itd.

Žena je lepo molčala, možka proti domu in pazila, da mu je vse lepo potrdila, varuj, da bi bila o čem drugem. Ko sta srečno prišla domov, je vršilo zadnje poglavje, me, ko je žena spravljala spat. Komaj je bil namreč ma, se je že spomnil, da se dosti pil in je hotel po vsega nazaj v gostilno. Komaj ona dopovedala, da ni nikdar več pri Bonaču in da bo zdaj lepo spat, pa da ni lahko šel zopet nazaj, pak, kar pripravi se!

Ko ga je pripravila da se je vsedel na klopi in je bilo največje ženo, je moža sezula. Kdor je še val škornje z nog natrskane moškega, ta bo že vedel, da gre raje desetkrat zapovrat po nagih kolenih na st. Vsi pa ko enkrat vleči škornje v svojega moža, kadar je, dar je bil nadelan.

Pa naše žene so bile vedne, saj se je to ponavljalo redno vsako spomlad, kdaj je prišel mož s polnim žepom dinarjev s Hrvaškega. Se eno moram povedati, vetařjih, pa se mi je pesni zavlekla kot ameriška krivica, sto, kar sem mislil povedati, četku, se mi je obrnilo na in tako bomo še enkrat v one, ki takih romanov ne jo, to ni zabavno, ampak še dosti tukaj, ki jim bo to dilo lepe spomine na stare vne, pa strašno lepe čase.

RDEČA KOKARDA

ROMAN IZ VELIKE REVOLUCIJE

STANLEY WEYMAN

"Tod, gospod vikont, če vam je drago," je dejal. "Gospa markiza ne bo več zlorabljala vašega časa."

Z žarečimi lici sem stopal za njim med dvema vrstama posmehljivih oči, ne da bi me bil kdo zadržal. Mrtvaško molčanje naju je spremljalo do vrat. Tam se mi je markiz umaknil in priklonila sva se drug drugemu; nato sem kakor omamljen prestopil prag.

Množica slug, ki jih je bila radovednost privabila v predsojbe, je porogljivo buljila vame z očmi; toda njihova predrznost mi je šla prav tako malo do živega kakor njihova prisotnost. Do trenutka, ko me je osvestil hladni zrak na ulici, sem stopal kakor pijan, nezmožen misliti; tako okrušen in nenaidejan je bil udarec, ki me je bil zadel.

Ko sem se nekoliko osvestil, me je najprej pograbil gnev. Vsi blagri življenja so bili še moji, ko sem stopil tisti večer v hišo gospoda de Saint-Alais; in zdaj sem odhajal iz nje z zavestjo, da sem izgubil vse, prijatelje, ugled in zaročenko! Prišel sem bil poln zaupanja v njegovo prijateljstvo, v staro prijateljstvo najinih rodbin, on pa si je bil dovolil proti meni najzavratnejšo vseh ukani. Stokaje od togote in bolečine sem omahoval sredi ulice, misleč na to, kako klavern sem moral biti, ko sem stal med njimi, in grozeč se pred bodočnostjo, ki me je čakala.

Zakaj v tej minuti sem že videl posledice svojega brezuma in čutil, da bi bil moral odnehati. Tam, sredi ulice, nisem mogel gledati v bodočnost, niti ne slutiti, da bo stara Francija izginila in da ji je prav ob tej uri v Parizu že odklenkal mrtvaški zvon. Treba se je bilo vesti po nazorih ljudi, med katerimi sem živel; treba se je bilo odločiti, kako se bom jutri držal nasproti plemičem, ki me bodo srečavali na ulici. Ali naj se umikam, ali naj se bijem? Zakaj na prihodnji seji, jutri dopoldne...

Oh, da, na skupščini! Ta beseda je dala mojim mislim novo smer. Na skupščini sem si hotel poiskati zadoščenja. Da ne bi motil enodušja, so me hoteli pridobiti z laskanjem; ko je bilo laskanje zaman, so me opsovali. Nu prav, sklenil sem jim pokazati, da ni bilo drugo sredstvo nič boljše od prvega in da so, ko so hoteli ukrotiti Sauxa, samo vzdramili drugega Mirabeauja. S tem namenom pred očmi sem prebil tisto noč v vročici. Zamera je izpodbadala moje častihlepje; iz sovrašstva do lastnega stanu sem se obračal s svojo ljubeznijo k ljudstvu. Vsi znaki bede in pomanjkanja, ki so mi bili za dne pred očmi, so mi prihajali na um; zbiral sem jih v spominu, da bi jih jutri porabil. Prva zarja me je našla še na nogah; hodil sem po sobi sem ter tja, premišljeval, sestavljal in deklamiral. Ko je moj stari sluga Andre, ki nam je služil že za dni pokojnega očeta, ob sedmih zjutraj s pisemcem v rokah potrkal na vrata, še nisem bil slečen.

Pomislim sem, da mu je tuja služinčad gotovo prav fantastično opisala snočnji dogodek. Rdečica me je obšla, toda nisem se utegnil meniti za njegovo potrtost. Ne da bi kaj rekel, sem razpečatil pisemce; čeprav ni bilo podpisano, sem vendar spoznal Louisevo roko.

"Vrni se domov," mi je pisal, "in glej, da se ne prikažeš na

skupščino. Izzvati te hočejo drug za drugim; lahko si misliš, kak bi bil konec. Ostavi Chalors še to minuto, da ga ne ostaviš mrtev."

In nič drugega! Z grenkim nasmeskom sem vzel na znanje šibkost človeka, ki ni bil zmožen storiti za svojega prijatelja več od tega.

"Kdo ti je dal pismo?" sem vprašal Andreja.

"Neki sluga, gospod."

"Čigav sluga?"

Toda Andre se je delal, kakor da ne ve; nisem ga hotel pestiti. Pomagal mi je pri napravljanju. Ko sem bil oblečen, me je vprašal, obkorej naj bodo konji pripravljene.

"Konji? Čemu pa?" sem vprašal, srepo mu gledaje v oči.

"Zato, da se vrnete domov, gospod."

"Saj se ne vrnem danes," sem odgovoril, komaj premagujoč svojo jezo. "Kaj se ti sanja? Štiri in dvajset ur še ni minilo, kar sem tu."

"Res, gospod," je zamrmral, s hrbtom obrnjen proti meni in brskaje po mojih stvareh. "A vendar je čas, da odidete."

"Odprl si pismo!" sem vzkliknil v nenadnem srdu. "Kdo ti je rekel...?"

"Vse mesto ve," je odvrnil in hladno skomignil z rameni. "Z leve in desne me ogovarjajo: 'Andre, spravi te svojega gospodarja domov!' ali pa 'Andre, vaš gospod je prismođa!' — Andre sem, Andre tja, da že ne vem, kje se me glava drži. Gilles ima nos razbit, ker se je stepel s Harincourtovim hlevarjem, ki vas je zmerjal z bebcom, a jaz sem prestar, da bi se pretepal. In še za nekaj sem prestar."

"Za kaj, lopov?" sem kriknil.

"Za to, da bi pokopali še enega gospodarja."

Pomolčal sem, nato sem rekel:

"Tedaj meni, da me bodo ubili?"

"Vse mesto govori tako."

Nekaj trenutkov sem premišljeval.

"Andre," sem rekel, "mojemu očetu si služil."

"Da, gospod. Bog mu daj večni mir."

"In bi me vendar hotel videti bežečega?"

Pogledal me je in obupno vzkliknil z rokami.

"Bože moj," je vzkliknil, "ali vobče vem, kaj bi hotel? Še konec nas bo zaradi teh kmetavzov. Kakor da jih je Bog ustvaril za kaj drugega razen za to, da orjejo in delajo; in kakor da je moči odpraviti siromake! Bolje bi bilo, gospod, da se niste nikoli zmenili zanje..."

"Molči, nepridiprav," sem rekel strogo. "Ničesar ne razumeš. Izgubi se doli in glej, da boš drugič pametnejši. O kmetavzih govoriš in o siromakih. Kaj si pa ti?"

"Jaz gospod?" je vzkliknil osuplo.

"Da... ti!"

Skoro minuto je prepadeno strmel vame. Nato je počasi in vdano zmajal z glavo ter odšel iz sobe. Mislim, da se mi je zmešalo.

Nisem se odpravil takoj za njim. Vedel sem, da bi me, če bi se pokazal pred sestankom skupščine, gotovo izzvati in prisilili, da bi se dvobojeval. Sklenil sem tedaj počakati, da mine ura otvoritve; sedel sem v svoji žalostni gostilniški sobi in trpel vse muke zapuščeniosti. Mislim, da sem zdaj na Louisa, ki

mi je bil dal oditi, ne da bi se bil le z besedico potegnil zame, zdaj na nedoslednost človeškega razuma; zakaj malone polovica plemstva v naši pokrajini je bila v srcu mojih misli. Časih se mi je stozilo po Sauxu in priznati moram: nekajkrat me je obšla izkušnja, da bi poslušal svet, ki mi ga je bil dal Andre, to je, da bi se mirno umaknil v svoj grad in bi kasneje, ko bi se duhovni pomirili, glasno potrkal na svoj pogum. Toda trma, ki sem jo imel po očetu in ki je bila baje dediščina angleških prednikov našega rodu, se je pridružila zameri in me je ohranila na zadržani poti. Ob četrt na enajst ko sem vedel, da so vsi člani skupščine razen mene že zbrani, sem stopil z razgretimi lici, a s trdnim pogledom na ulico; in ker sta me Gilles in Andre čakala pred vrati, sem jima ukazal, naj me spremita do kapiteljskega dvorca nedaleč od katedrale, kjer so bile seje.

Šele kasneje sem zvedel, da sem prehodil tisto pot kakor slep in gluhi; drugače bi bil moral opaziti razburjenje, ki je vladalo po mestu, in gosto, čeprav molčečo množico, ki se je gnetla na trgu in po vseh sosrednjih ulicah; čutil bi bil pričakovanje, ki je viselo v zraku, ter opazil šaprtje prodajalne, zastoj poslovnega življenja in skupine, ki so šušljale med vrati hiš in po drugih zakotjih. Toda jaz sem bil ves zamaknjen vase, kakor vsak človek, ki se odpravlja na obupno podjetje, in na vsej poti do zborovališča me je presenetilo samo nekaj; ko sem šel preko trga, je zdajci nekdo vzkliknil: "Bog vas blagoslovi, gospod!" in nekdo drugi: "Živel Saux!" Razen teh dveh je še kak tucat ljudi potegnilo čepice z glav. Trenutek nato sem bil že v ozki stranski ulici, ki vodi ob katedrali proti kapitelju, in množica pisarjev in slug, ki jo je napolnjevala, se je razstopila pred menoj, ne da bi skrivala svoje začudenje in radovednost.

Samo trenutek še in bil bi v dvorcu. Moja roka se je že iztegnila proti vratom, ko je nekdo, ki je sedel pod oknom na senčni klopi, skočil na noge in mi planil naproti, da bi me zadržal. Spoznal sem Louisa de Saint-Alais. Preden sem utegnil pritisniti na kljuko, je stopil predme in se naslonil na vrata.

"Stoj, prijatelj! Za Boga, stoj!" je vzkliknil s silnim razburjenjem, dasi ni povzdignil glasu. "Kaj moreš sam zoper dve sto nasprotnikov? Vrni se, prijatelj, vrni se, in jaz bom storil vse..."

"Vi boste storili vse!" sem mu zabrusil z ošabnim zaničevanjem, čeprav zamolklo, da me ne bi slišala služinčad. "Kaj boste storili?... Mislim, da toliko kakor sinoči."

Nagrbančil je obrvi in rdečica mu je zalila obraz, toda odvrnil je, kakor da ne utegne misliti na te stvari:

"Pustiva to, zdaj ni časa! Edino, kar moreš napraviti, je to, da odpotuješ! Vrni se v Saux in..."

"Ne hodi na skupščino!"

"Da," je dejal, "ne hodi na skupščino. Če pristaneš..."

"Na to, da ne pridem na skupščino?" sem vprašal trpklo.

"Da, da; pristani na to in vse bo prešlo."

"Hvala lepa!" sem rekel počasi, čeprav sem se tresel od jeze. "A smem li vprašati, gospod grof, koliko vam obetajo za to, da obvarujete skupščino moje nezaželjene prisotnosti?"

Osuplo me je pogledal.

"Adrien!" je vzkliknil. Nisem se dal ganiti.

"Ne, gospod grof. Adriena ni več za vas," sem rekel zviška.

"Tako me imenujejo samo moji prijatelji."

"Ali mar nisem več tvoj prijatelj?"

Prezirljivo sem dvignil obrvi.

"Po snočnjem večeru?" sem vprašal. "Ali si morda domišljate, da ste se izkazali moje prijatelja? Prišel sem k vam kot vaš gost in vaš prijatelj, vse, samo sorodnik se ne, in ste mi nastavili past ter me izpostavili zasmehu in sovraštvu..."

"Jaz da sem storil to?" je vzkliknil. "Jaz?"

"Z besedami morda ne. Toda stali ste in gledali, med tem ko so me zasmehovali! Niti z besedico se niste oglasili zame! Niti s prstom niste trenili v mojo obrambo! Če mislite, da je to dokaz prijateljstva..."

Prekinil me je s kretljivo, polno plemenitosti, ki je v tistem trenutku nisem bil zmožen razumeti.

"Samo nekaj ste pozabili, gospod vikont," je dejal s ponosno umerjenostjo.

"Povejte, kaj!" sem odvrnil z zaničljivim glasom.

"To, da je gospodična de Saint-Alais moja sestra!"

"Glej, glej!"

"In da ste se snoči omalovažujoče veli proti njej, bodi že hote ali nehote, in to vpricho dvesto ljudi! Samo to ste pozabili, gospod vikont!"

"Omalovažujoče!" sem ponovil, čuteč, kako mi prekipeva gnev. (Med svojim razgovorom sva bila kakor sporazumno odstopila od vrat in započela drug drugemu oči v oči.) "In kdo je kriv, da se je to zgodilo? Kdo je kriv, gospod? Dali ste mi na izbero..."

Ne, vsilili ste mi, da se odločim za eno ali za drugo: ali za to, da razžalim vašo sestro, ali pa za to, da zatajim svoje prepričanje in nazore, ki so mi dragi in v katerih sem vzgojen in ki..."

"Prepričanja! Nazore!" Njegov glas je postajal trd. "Kakšni so prav za prav vaši nazori? Oprostite, gospod, čutim, da sem vam nadležen. A jaz nisem filozof kakor vi, jaz nisem bil na Angleškem in ne morem razumeti..."

"Da bi se kdo kaj žrtvoval za svoje nazore!" sem vzkliknil z okrutnim smehom. "Da, gozpod, brez težave razumem, da vam to ne gre v glavo! Kdor se ne postavi za svojega prijatelja, se navadno tudi ne postavi za svoje nazore. Da človek stori karkoli izmed tega dvojega, bodi prvo, bodi drugo,

je najprej treba, da ni strahopetec."

"Dovolj, gospod!" je rekel nehote — vsaj meni se je zdelo tako.

In mišice njegovega obraza so vzdrgetale kakor od bolesti. Toda jaz sem bil od togote ves iz uma.

"Da, strahopetec!" sem ponovil. "Ali ste me razumeli, gospod grof, ali pa morda želite, da stopim v dvorec in ponovim to besedo vpricho skupščine?"

"Tega ni potreba," je odvrnil in zardel prav tako, kakor je bil preje prebledel.

"Da, bogme ne," sem porogljivo nadaljeval. "Ali naj razumem to tako, da se vidiva takoj po seji?"

Molče je prikimal; in tisti mah, šele tisti mah sem začutil v njegovi molčečnosti in njegovemu vedenju nekaj neopredeljivega, kar je predrlo oklep mojega gneva; ledena tegoba mi je zalila srce. Toda bilo je prepozno; izrekel sem bil besedo, ki je nikoli ne bi bil smel izreči. Spomin na njegovo dobroto in potrpežljivost me je obšel šele kasneje. Priklonil sem se mu po predpisih in on se je priklonil meni; nato sem se srdito obrnil proti vratom.

Toda ni mi bilo še usojeno, da bi bil stopil v dvorec.

Baš sem bil prijel za kljuko in pritisnil nanjo, ko me je tuj roka tako silovito potegnila nazaj, da je kljuka ropotaje skočila v prejšnjo lego. Besno sem se ozrl. V svoje brezmejno začudenje sem spet spoznal Louisa, toda njegov obraz je bil zdaj ves izpremenjen in je razodeval čudno razburjenost.

"Ne," se mu je utrgalo izmed zob. "Imenovali ste me strahopetca, gospod vikont; žalitev je krvava in jaz ne morem čakati zadoščenja. Niti ure ne! Zahtevam, da se bideva takoj. Za dvorcem je trata, kjer..."

(Dalje prihodnjic)

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc.
6016 St. Clair Ave.
Telefon: ENalcott 3113

Enna Jetticks
Expert fitters measure both feet for PROPER FIT!
So you can get smart ENNA JETTICKS in exactly the size you need. Amazing range of sizes and lasts. Some styles in sizes 1 to 12, OTHER \$5 to \$6 AAAA to EEE.

DAVE'S SHOE STORE
716 East 152nd St. GLenville 1766

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI LJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE SPROGE IN MATERE

MARY CEVKA
ki je za vedno zatisnila svoje mile oči dne 3. aprila, 1940. Leti dve je že minilo, kar Tvoja pot se je končala, ker Bog poklical Te je k sebi in spomin nam žalosti arce. Zalujoci ostali: FRANK, sin; MARY, hči. Cleveland, O., 3. aprila, 1942.

FRANK CEVKA, soprog.

Ustanovljeno 1908
Zavarovalnino vseh vrst vam točno preskeda
HAFFNER INSURANCE AGENCY
6106 St. Clair Avenue

THE MAY CO. BASEMENT

Velikonočne mode

Načeljujte par... v teh očarljivih Velikonočnih oblekah
Nenavadno nizko cenene po... **4.95**
Prvovrstne mode za krasno, veselo velikonočno...
Izvrstna izbira prazničnih oblek za vašo velikonočno... in skozi celo poletje! Fini "pastels"... svetle... višnjevo modre, žive zelene... in vse druge zaželjive... "beige," temno modre, in črne! "Suit" obleke! Vse... novejših stilih... krasno okrašene! Imamo jih v... 12 do 20, 38 do 44, 18 1/2 do 24 1/2 in 46 do 52 za žene in...
The May Co. Basement

Perfect-Go-Withs
Nosite jih z "slacks," krili in "suits"
the-Loom "Fruit-of-Bluze"
Klasično rayon blago po **1.39**
Praktični in prikupljivi "Suit-Mates"... tako perfektni s krili in "slacks"! Čedno ukrojene, z ovratnikom, ki se lahko obrača in okrašenimi gumbi! Kratki rokavi! Bele, "maize," rozaste in modre barve. Mere 32 do 40.
The May Co. Basement
Phone Orders Filled Call GERRY 3000

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"